

Nr 255.

Av herr **Thorsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket m. m.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 2 till innevarande års Riksdag, angående postverkets stat för 1914, föreslår Kungl. Maj:t bland annat, att de ordinarie postvaktmästarnas och postiljonernas antal bibehålles lika med under 1913, vilket i verkligheten innebär, att 30 sådana funktionärer i extra tjänsteställning uppflyttas på ordinarie stat med anledning av att 30 nya ordinarie förste postvaktmästare och postiljoner skola tillsättas.

Generalpoststyrelsen har under de senare åren utverkat en större ökning av de ordinarie tjänstemännens antal, i allmänhet 150 årligen, varigenom antalet av sådana extra, som uppehålla ständiga tjänster, allt mera kunnat minskas. I år har så icke varit fallet, emedan generalpoststyrelsen ansett, att de extra tjänstemän, vilka vid 1914 års ingång skulle vara i tur att ernå ordinarie anställning, icke varit anställda i egenskap av extra så länge, att detta skulle motivera ett väsentligare ökande av de ordinaries antal.

Nu är det emellertid så, att, enligt vad jag erfarit, de tjänstemän, som antagits till extra under föregående år och härefter komma att antagas i sådan egenskap, erhålla en relativt bättre ställning än vad fallet är med deras tidigare antagna kamrater, i det att de få tillgodoräkna sig jämväl en dryg del av den förutvarande reservtiden. Det är icke fråga om annat än att detta är fullt rättvist, ty även denna del av extratiden, som huvudsakligen upptages med vikariat och som motsvarar den förutvarande reservtiden, lärer till största delen vara upptagen med tjänstgöring.

Men det är icke nog med att de, som antagits enligt den gamla principen, ha en lång reservtid bakom sig, utan denna reservtid har till

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 108 häft. (Nr 255.)

nackdel för dem blivit orimligt förlängd därigenom att postverket, i väntan på den nya ordningens genomförande, vilken då höll på att utredas, samt i syfte att utröna om en del indragningar och omläggningar av arbetet kunde verkställas, tillsatt endast ett fåtal s. k. biträdande (tjänstemän med full tjänstgöring på extra stat) under åren 1909 och 1910.

Under åren 1909—1911 antogos som biträdande postvaktmästare och postiljoner:

1909	första halvåret	27,	andra halvåret	23,	s:a	50.
1910	»	»	21,	»	»	36, » 57.
1911	»	»	58,	»	»	126, » 184.

Under åren närmast före 1909, då man kan anse att en normal tillsättning ägt rum, utom i fråga om 1907, då 90 biträdande av de under detta år antagna tillsattes på grund av en omläggning av brevbäringen i de tre största städerna, antogs följande antal biträdande postvaktmästare och postiljoner:

1906	184,
1907	260 och
1908	133.

Det synes sålunda rättvist att de, som under de närmaste åren komma att befordras till ordinarie, få åtminstone i någon mån tillgodoräkna sig reservtiden, eftersom de blevo lidande på grund av att postverket vid den tidpunkt, då de bort bliva biträdande, befann sig i en övergångstid. Vid en utredning om den sammanlagda reserv- och extratiden för dem, som intill utgången av år 1911 blivit biträdande och som vid 1914 års ingång komma att kvarstå såsom extra, sedan de 30 ordinarie tillsatts som befordras genom de föreslagna nya förste postvaktmästare- och förste postiljonsbefattningarna, visar sig, att dessa biträdande antogos som reserver följande år:

Anställningsår:	Antal:	Anställningstid vid 1914 års ingång:
1905	11	8 år 2 mån.
1906	45	7 » 4 »
1907	123	6 » 5 »
1908	8	5 » 8 »

I medeltal utgör extratiden för dessa funktionärer 6 år 9 månader.

Det torde bemärkas, att till denna extra tjänstetid kommer en förut genomgången aspiranttid, uppgående till minst ett och ända upp till 4 år.

Såsom biträdande har av dessa 10 antagits under 1910, de övriga under 1911.

Levnadsåldern för ifrågasvarande biträdande tjänstemän uppgår i medeltal vid 1913 års slut till 27 år 9 månader. Av dessa äro födda:

År:	Antal:	Uppnådd levnadsålder vid 1913 års slut:
1881	2	32 år 2 mån.
1882	14	31 » 6 »
1883	15	30 » 8 »
1884	32	29 » 6 »
1885	25	28 » 7 »
1886	23	27 » 6 »
1887	34	26 » 5 »
1888	29	25 » 6 »
1889	19	24 » 7 »
1890	2	23 » 4 »

Om full rättvisa skulle skipas, vill det synas, som om så gott som alla dessa vore berättigade till ordinarie anställning 1914, men då det icke torde vara möjligt att ifrågasätta så många, har jag tänkt mig att åtminstone de allra äldsta av dem skulle kunna uppflyttas och har, för att icke allt för mycket förändra statsförslaget, stannat vid att utjämna antalet till 60, varigenom i staten för 1914 komme att upptagas 1,800 ordinarie postvaktmästare och postiljoner.

Ökningen i staten för dessa 60 ordinarie tjänstemän uppgår till 72,000 kronor med avdrag av 57,600 kronor för minskande av motsvarande antal extra tjänstemän och blir ökningen således 14,400 kronor. I huru hög grad denna ökning av tjänstemännen inverkar på anslaget till ortstillägg kan här ej angivas, men då detta utgår som förslagsanslag, inverkar denna ökning i stort sett icke.

På grund av det anförda får jag därför anhålla,

att Riksdagen måtte å postverkets stat för 1914 uppföra ytterligare 60 ordinarie postvaktmästare och postiljoner och således bestämma dessas antal till 1,800 och i samband därmed öka utgiftsposten med 14,400 kronor till 24,332,400 kronor.

Stockholm den 12 februari 1913.

F. W. Thorsson.